

Av. ZÜHAL SİRKECİOĞLU DÖNMEZ
Av. ÖZGE ÇINAROĞLU

Bestekar Sk.No-49/5 Kavaklıdere/ANKARA
Tel-3124661814 Fax-3124269986

Yürütmenin Durdurulması Taleplidir

DANIŞTAY 13.DAİRE BAŞKANLIĞINA

DOSYA NO: E.2018/916

DAVACILAR : TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası
Karanfil Sk.No:28/12 Kızılay/ANKARA

VEKİLİ : Av.Zühal SİRKECİOĞLU DÖNMEZ-41998670172
Bestekar Sk.49/5 Kavaklıdere/ANKARA

DAVALILAR : T.C.Başbakanlık Özelleştirme İdaresi Başkanlığı
Ziya Gökalp cd.No:80 Kurtuluş/ANKARA

İLAN TARİHİ : 21.02.2018 tarih ve 30339 Sayılı RG’de yayınlanmıştır.

KONUSU : Özelleştirme İdaresi Başkanlığının 21.02.2018 tarihli ihale ilanının
Yürütülmesinin Durdurulması ve İptali talebidir.

AÇIKLAMALAR : 21.02.2018 tarih ve 30339 Sayılı RG’de yayınlanan Özelleştirme İdaresi Başkanlığının duyurusu ile Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş.ye ait 14 adet Fabrikanın 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanun çerçevesinde “Satış” yöntemi ile ayrı ayrı özelleştirileceği ilan edilmiştir.

Buna göre Bor, Çorum, Kırşehir, Yozgat, Erzincan, Erzurum, Iğın, Kastamonu, Turhal, Afyon, Alpullu, Burdur, Elbistan ve Muş şeker fabrikaları, **pazarlık usulü ile satılacaktır.**

İhale ilanı, hukuka ve kamu yararına aykırı olup iptali gerekir.

İPTAL NEDENLERİ: Anayasanın 47.maddesinde, *Devletin, kamu iktisadi teşebbüslerinin ve diğer kamu tüzelkişilerinin mülkiyetinde bulunan işletme ve varlıkların özelleştirilmesine ilişkin esas ve usullerin kanunla düzenleneceği* belirtilmiş ve bu amaçla 4046 sayılı Kanun çıkarılmıştır. Bu kanunda da, *ekonomide verimlilik artışı ve kamu giderlerinde azalma sağlamak amacıyla özelleştirme yapılacağı* gösterilmiştir. Hal böyle iken Kanunun özü ve amacı bozulmuş ve özelleştirme amacı **kısa vadede borçların ödenmesine dönüşmüştür**. Bu ise Anayasanın 47.ve 166.maddelerine aykırıdır. Ekonomik kalkınmayı sağlamak, ülke kaynaklarının döküm ve değerlendirilmesini yaparak verimli şekilde kullanılmasını planlamak, bu amaçla gerekli teşkilatı kurmak Devletin görevidir. Ancak bu görev yapılmamakta, eldeki mallar satılarak borçlar ödenmektedir.

Türkiye'de Şeker Fabrikalarının tarihi Cumhuriyet tarihiyle koşuttur. Uşak'ta mahalli birçok müteşebbisin iştiraki ile 19.4.1923 tarihinde 600.000 TL sermaye ile kurulan ' Uşak Terakki Ziraat T.A.Ş. ' 6.11.1925 tarihinde ilk Şeker Fabrikasının temelini atmış ve fabrika 17.12.1926 tarihinde işletmeye açılmıştır.

Uşak'ta Şeker Fabrikası kurma çalışmaları devam ederken yine aynı yıllarda İstanbul'da da özel şahısların ve bazı milli bankaların iştiraki ile 14.6.1925 'de 500.000 TL sermayeli "İstanbul ve Trakya Şeker Fabrikaları T.A.Ş." kurulmuştur. 22.Aralık.1925 tarihinde Alpullu Şeker Fabrikasının temeli atılarak onbir ayda fabrikanın montajı bitirilmiş ve 26.11.1926 tarihinde fabrika işletmeye açılarak ilk Türk şekerini üretmiştir.

1933 yılına kadar ülkemizin şeker ihtiyacı bu iki fabrikanın üretimi ile kısmen karşılanmıştır. Bu iki fabrika ile pancar tarımında ve şeker fabrikası işletmesinde hayli tecrübeler edinilmiş olduğundan yeni şeker fabrikaları kurulması gerekli görülmüştür.

Milli bankalarımızdan bazılarının ortaklığı ile iki şirket teşekkül ettirilmiş ve bunlardan "Anadolu Şeker Fabrikaları T.A.Ş." 5.12.1933 tarihinde Eskişehir Şeker Fabrikasını işletmeye açmıştır.

Diğer bir şirket olan " Turhal Şeker Fabrikası T.A.Ş. " de 19.10.1934 tarihinde Turhal Şeker Fabrikasını işletmeye açmıştır.

Tarımsal, teknik ve idari çalışmaların koordine edilmesi, sermaye kaynaklarının birleştirilmesi amacıyla ayrı şirketler halindeki dört şeker fabrikası, üç milli bankamızın eşit paylarla ortak oldukları tek bir şirket çatısı altında toplanmıştır.22 milyon TL sermayeli TÜRKİYE ŞEKER FABRİKALARI A.Ş. olarak dört ayrı fabrika bu şirket tarafından devralınmıştır.

Şeker üretim faaliyetleri 1950 yılına kadar zaman zaman tevsi edilen dört şeker

fabrikası ile yürütülmüştür. Her yıl artan şeker ihtiyacının tamamen yerli üretimle karşılanabilmesi için 1951 yılında hazırlanan " Şeker Sanayii'nin Tevsi Programı" ile yeni şeker fabrikaları kurulması dönemine girilmiştir. Diğer taraftan da pancar ekicilerinin teşkilatlandırılması amacı ile tarım kesiminde toplumsal dayanışmanın bir örneği olan kooperatifleşme hareketi başlatılmıştır.

1951-1956 yıllarını kapsayan dönemde toplam onbir yeni şeker fabrikası inşa edilerek, 1956 yılında fabrika sayısı onbeşe ulaşmıştır. 1962 yılında Ankara Şeker Fabrikası ve 1963 yılında da Kastamonu Şeker Fabrikası, sanayiimizin geliştirilen bir makina fabrikası ile iki atölyede %65'i imal edilerek işletmeye alınmışlardır. Ülkemizin nüfus artışına paralel olarak artan şeker ihtiyacını temin etmek amacıyla yeni şeker fabrikaları kurulması öngörülerek 1977'de Afyon, 1982'de Muş ve Iğın , 1983'de Bor, 1984'de Ağrı ve 1985 yılında da Elbistan Şeker Fabrikalarının %95'e varan makina ve tesisleri mevcut beş makina fabrikasında imal edilerek işletmeye alınmışlardır.

Daha sonra sırasıyla 1989 yılında Erciş, Ereğli ve Çarşamba Şeker Fabrikaları, 1991 yılında Çorum, 1993 yılında Kars, 1998 yılında Yozgat ve 2001 yılında ise Kırşehir Şeker Fabrikaları işletmeye açılmıştır.

Önce 6 Ocak 2001 tarih 24279 sayılı RG'de yayınlanan Özelleştirme Yüksek Kurulunun 20/12/2000 tarih 2000/92 sayılı kararı ile T.Şeker Fabrikaları A.Ş. özelleştirme kapsamına alınarak hazırlık işlemine tabi tutulmasına karar verilmiş, sonra da T.Şeker Fabrikaları A.Ş. Özelleştirme Yüksek Kurulunun 08/10/2007 tarihli ve 2007/57 sayılı kararı çerçevesinde özelleştirme programına alınmıştır.

Öncelikle satılmasına karar verilen fabrikaların **satış gerekçesi bulunmamaktadır**. Yalnızca hazineye gelir elde etmek içinse bu güne kadar yapılan özelleştirmelerin sonucuna bakmak yeterlidir. Gerek Sayıştay Raporları gerek Yüksek Denetleme Kurulu (ki artık Sayıştay olmuştur) raporları, özelleştirmeden elde edilen gelirlerin büyük kısmının giderlere harcandığını, satılan varlıkların gerçek değerinden satılmadığı ve alıcının başkasına satışında özelleştirme idaresinin elde ettiği gelirin çok üstünde kazanç sağladığını ortaya koymaktadır. Üstelik bu fabrikaların arazileri de satılmış olacaktır.

Dava konusu ihale 4046 sayılı Kanun'a aykırıdır. Kanununun 3. maddesinin (a) bendinde, **bu Kanun'un 1. maddesinde sayılan kuruluşların "özelleştirme kapsamına" alınmasına, özelleştirme kapsamına alınanlardan mevcut durumu itibariyle özelleştirilebilir nitelikte olmayanların malî ve hukukî açıdan "özelleştirmeye hazırlanmasına", hazırlık işlemleri tamamlananların bu işlemlerin tamamlanmasından sonra, hazırlık işlemlerine gerek görülmeyenlerin ise doğrudan "özelleştirme**

programına" alınmasına karar vermek ve özelleştirme kapsamına alınan kuruluşların özelleştirme işlemlerinin tamamlanması için süre tespit etmek, (b) bendinde, özelleştirme kapsamına alınmış olan kuruluşlardan gerekli görülenlerin özelleştirme kapsamından çıkarılarak eski statülerine iade edilmesine ve/veya **özelleştirme programına alınmış kuruluşlardan gerekli görülenlerin özelleştirmeye hazırlanmasına karar vermek**, (c) bendinde, kuruluşların; satış, kiralama, işletme hakkı devri, mülkiyetin gayri aynî hakların tesisi ve işin gereğine uygun sair hukukî tasarruflar ile devredilmelerine ilişkin özelleştirme yöntemlerinden hangisi ile özelleştirileceğini belirlemek Kurul'un görevleri arasında sayılmıştır.

Bir kuruluşun özelleştirme kapsamına alınması, ilgili kuruluşun malî ve hukukî yönden özelleştirmeye hazırlık işlemlerinin yapılmasına ve sonuçlandırılmasına olanak sağlayan bir süreçtir. Ne yazık ki 4046 sayılı kanun özelleştirmenin yalnızca ekonomik yönünü düzenlemektedir. Oysa şeker fabrikalarının satılması yalnızca ekonomik yönü olan bir konu değildir. Türkiye halkının sağlığını ilgilendiren bir konudur ve o nedenle gündür kamuoyunda konuşulmaktadır. 4046 özelleştirme nedeniyle ortaya çıkacak zararları da düzenlememiştir. Dava konusu karar idari işlemdir ve bütün idari işlemler **kamu yararı için yapılır** (Ş.Gözübüyük-T.Tan, İdare Hukuku, C.2. 2003, s. 499). Bu işlemler ile kamu yararı amacının gerçekleştirilmediği, aksine kamu zararı sonucunu doğuracakları çok açıktır. Bu nedenle **amaç unsuru yönünden** işlemin iptali gerekir. **Türk halkının sağlığını korumak öncelikli kamu yararadır.**

Dilekçemize ekli 2003/40 sayılı ÖYK kararının 5.maddesinde şöyle denilmektedir: **Türkşekerin özelleştirilmesi sürecinde; ...şeker pancarı üretim kotalarının daraltılması olasılığına karşı; şeker pancarı yerine alternative ürün (mısır; ayçiçeği, soya fasülyesi, yem bitkisi vb.) ekimi yapılmasını teminen ilgili kuruluşlarca öngörülen tedbirlerin alınması için gerekli hazırlıkların ve girişimlerin yapılması konusunda Özelleştirme İdaresi Başkanlığı ile Sanayi ve Ticaret Bakanlığının işbirliği yapmasına, karar verilmiştir.**

Sanayi ve Ticaret Bakanlığı ayrıldı biri Gümrük ve Ticaret bakanlığı diğeri Bilim Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı oldu. Pancar bitkisi yerine üretimi yapılacak bitkilerin ekimi için Tarım Bakanlığı ile değil de Sanayi ve Ticaret Bakanlığı ile işbirliği yapılması gerekçesi nedir. Çünkü mısır tohumunu ithal ediyoruz ve diğer nedenler.

Kamuoyunu günlerce meşgul eden pancar şekeri yerine nişasta bazlı şeker kullanımının zararlarını burada anlatmaya gerek yok, ama sonuç budur. Obezite, kanser gibi önemli zararlar...

Davacı Ziraat Mühendisleri Odası Bu Davada Taraftır

Müvekkil Oda, kaynağını Anayasadan alan kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşu olup, üyelerinin tüm toplumsal, ekonomik ve mesleki sorunları ile doğrudan ilgilenmekle yükümlüdür. Ayrıca **ülkemizin tarımsal kaynaklarının, topraklarının korunması için gereken her türlü girişimde bulunmakla yükümlüdür.**

06.04.2005 Tarih, 25778 Sayılı Resmi Gazetede yayımlanmış olan Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Ziraat Mühendisleri Odası Ana Yönetmeliğinin 6.maddesine göre de; **Ülke tarımı ve tarımsal üretim kaynaklarının korunması, geliştirilmesi, işletilmesi ve verimli kılınması, kırsal nüfusun toplumsal ve ekonomik kalkınmasının sağlanması, kırsal ve tarımsal gelişime yönelik strateji, politika, program ve proje oluşturulması çalışmalarına katkıda bulunmak amacıyla her türlü girişim ve etkinlikte bulunmak,** Odanın amaç ve görevleri arasında sayılmıştır. Bu bağlamda müvekkil ODA tarım topraklarının kaybına neden olacak her türlü düzenlemenin karşısındadır. Dava konusu özelleştirme ile tütün tarımı yapılan bir çok alanda artık tütün ekilemeyecektir. Hatta bu alanlar için alternatif ürün önerileri yapılmaktadır ki, bu konu ile ilgili ODA tarafından araştırmalar ve yayınlar yapılmıştır. Tüm bu nedenlerle müvekkil ODA bu davada taraftır.

Yürütmenin Durdurulmasına Karar Verilmelidir.

Sayın Yüksek Mahkemeniz ve Hakimlerinin ülkemizde yaşanan vahim durumu gördüklerine inancımız tamdır. İhaleye çıkmadan bu kararın iptali büyük bir kazanç olacaktır. Dava konusu işlemler hukuka aykırı olduğu ve uygulandığı takdirde telafisi güç ve imkansız zararlar ortaya çıkacağından **Yürütmenin Durdurulmasına** karar verilmesini talep ediyoruz.

HUKUKİ NEDENLER :Anayasa, İYUK, 4046 Sayılı Kanun, ÖYK kararı ve ekleri, tüm mevzuat.

HUKUKİ DELİLLER :Ekler, tüm diğer yasal deliller.

SONUÇ :Açıklanan ve Yüksek Mahkemenizce de re'sen dikkate alınacak nedenlerle davanın kabulü ile Özelleştirme İdaresi Başkanlığının 21.02.2018 tarihli ihale ilanının **Yürütülmesinin Durdurulması** ve **İptali**, yargılama giderleri ile vekalet ücretinin davalı tarafa yükletilmesine karar verilmesini saygı ile arz ve talep ederim.16/03/2018

Av.Zühal SİRKECİOĞLU DÖNMEZ

EKİ: Vekaletname

Ek'ler

8 Mayıs 2014 PERŞEMBE

Resmî Gazete

Sayı : 28994

TEBLİĞ

Özelleştirme İdaresi Başkanlığından:

ÖZELLEŞTİRME YÜKSEK KURULU KARARI

TARİH : 2/5/2014

KARAR NO : 2014/40

KONU : Maliye Hazinesine ait bazı taşınmazların
özelleştirme kapsam ve programına alınması.

Özelleştirme Yüksek Kurulunca;

Özelleştirme İdaresi Başkanlığı (İdare)'nın 31/1/2014 tarih ve 1024 sayılı yazısına istinaden;

1. Ekli listede yer alan, İstanbul İlinde 71 adet, Eskişehir İlinde 2 adet, Antalya İlinde 2 adet taşınmazın Maliye Hazinesine ait hisselerinin özelleştirme kapsam ve programına alınmasına,

2. Ekli listede yer alan, Gaziantep İlinde bulunan 10 adet taşınmazın Maliye Hazinesine ait hisselerinin 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanununun 51 inci maddesi çerçevesinde özelleştirme kapsam ve programına alınmasına,

3. Söz konusu taşınmazların satış yöntemi ile özelleştirilmelerine ve satışın varlık satışı suretiyle gerçekleştirilmesine,

4. Özelleştirme işlemleri tamamlanıncaya kadar söz konusu taşınmazların her türlü bakım, onarım ve işletilmesi ile bu taşınmazlardan doğan her türlü yükümlülükler ve işletilmelerinden elde edilecek gelirlerin Maliye Bakanlığı ile Milli Eğitim Bakanlığı (MEB)'na bırakılmasına,

5. Bu Kararın uygulanması ile ilgili hususların gerek görülmesi halinde Maliye Bakanlığı, MEB ve İdare arasında yapılacak protokol/protokollerle belirlenmesine,

6. Özelleştirme işlemlerinin 2 (iki) yıl içerisinde tamamlanmasına,

karar verilmiştir.